

SENTÈNCIA 07-94 DE 15 DE JUNY DE 1994

**Violació.- Robatori en grau de temptativa.-
Introducció de droga tòxica.- Narració dels fets.- Error en
l'apreciació de la prova.**

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS

1. RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 31 de desembre de 1993 en la causa núm. 115-ED-93, amb la següent part dispositiva "FALLEM": que hem de condemnar i condemnem FRANCESC-XAVIER H.S., com a autor responsable dels delictes majors de violació, robatori en grau de temptativa i introducció de droga tòxica al Principat, tipificats pels articles 204 i 205, 239 241.a i 163 del Codi penal, a la pena de QUATRE ANYS DE PRESÓ, dels quals DIVUIT MESOS FERMS i la resta condicional, a l'EXPULSIÓ DEFINITIVA DEL PRINCIPAT i al pagament de les despeses processals.

2. RESULTANT: que contra la sentència abans esmentada es va alçar el recurs de suplicació interposat pel Ministeri Fiscal basat en els motius següents:

1) per no contenir la sentència la narració precisa dels fets que es considerin provats.

2) per error en l'apreciació de la prova.

Subratlla que el Tribunal de Corts no va apreciar la gravetat dels fets de manera adequada i sol·licita una pena de 5 anys de presó, 3 ferms i 2 condicionals, pena més adequada a les circumstàncies dels fets.

L'esmentat recurs es va declarar admès, i prèvia la corresponent tramitació es va assenyalar dia per a la vista en la qual va confirmar els motius del recurs; per la seva part el defensat s'oposa al recurs, estimant que la narració dels fets i l'apreciació de les proves és correcta i considera que la pena és perfectament congruent amb relació a les altres sentències del Tribunal de Corts.

FONAMENTS DE DRET

1. CONSIDERANT: que el Tribunal de Corts va descriure de manera correcta els fets; que no obstant això, no va insistir en els detalls de la violació, en particular no va

precisar que els fets van tenir lloc al propi domicili de la víctima durant tres hores en les quals el processat l'obligà a fer-li diverses fel·lacions i va penetrar-la diverses vegades sota l'amenaça d'una navalla,

Que l'estat d'embriaguesa ha d'ésser considerat com un trastorn,

Que la violència i la reiteració de l'agressió sexual, concurrent, a més, els altres delictes d'introducció de droga i de temptativa de robatori, permeten considerar que una pena de cinc anys de presó seria més adequada a la gravetat dels fets.

2. CONSIDERANT: que, no obstant això la part de la pena ferma sol·licitada pel Ministeri Fiscal sembla excessiva si es tenen en compte les altres circumstàncies descrites pel Tribunal de Corts que atenuen la responsabilitat penal del condemnat i la seva col·laboració amb la Policia i la Justícia, que la part ferma de la pena de presó ha d'ésser fixada a 2 anys.

3. CONSIDERANT: que el Decret del dia 14 de març de 1994 atorgant un indult de fins a 6 mesos de les penes de presó imposades pels tribunals penals andorrans per raó de delictes o contravencions penals comesos en data anterior al 26 d'octubre de 1993 no és d'aplicació; atès que els fets, (situats al 6 de novembre de 1993) van ésser posteriors a la data del 26 d'octubre de 1993 prevista per l'article 1 de l'esmentat Decret.

D E C I D I M

Estimant el recurs de suplicació interposat per part del Ministeri Fiscal contra la sentència del Tribunal de Corts de data 30 de desembre de 1993.

1. Elevar la pena a la de cinc anys de presó, dels quals dos anys ferms i la resta condicional.

Confirmar la pena d'expulsió definitiva i totes les altres disposicions de la sentència del Tribunal de Corts.

3. Manem que es remetin les actuacions amb testimoni d'aquesta sentència al Tribunal de Corts, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i firmem.